

رفقای گرامی کمیته مرکزی کومله ، کادر ها فعالین و اعضای حزب کمونیست ایران !

زهی خجسته زمانی که یار باز آید به کام غمزدگان غمگسار باز آید
حافظ

قیام توده های ملیونی در سال ۵۷ بر علیه نظام ستم شاهی و تغییرات اجتماعی در جامعه کردستان زادگاه گُلی بود تازه رسته از بطن گلستان خروش مردمی ، گُلی سر فراز و یاقوت فام ، گُلی بالا بلند، جوان ، عاشق، پر تحرك، انقلابی، گُلی که از سینه گلوله خورده خلق بخاك و خون کشیده شده گرد روئیده بود، گُلی که میرفت در مسیر طولانی و پیچ پیچ حرکت تکامل سیاسی - اجتماعی ایران ، در مسیر طوفانهای سهمناك و سوز های استخوان سوز زمستانی از بند بند درد فریاد حق طلبانه کردستانی را فریاد کند که از بند بندش خون میریخت. آری، گلی بنام کومله . برپا خاسته بود، تا در تضاد های خودش و سرزمینش و فرهنگش چنان بسوزد که ققنوسی از خاکستر پاك و مطهر رزمی زمستانی گل همیشه بهار تفکری را در باغچه دستان تك تك کودکان گرد، فارس ، بلوچ ، عرب، ترك به تمنای رویش ، به نشاء بهارانه برخیزد .

کومله ، این گل تازه رسته در بهار سال ۱۲۸۱ خورشیدی اعلام میکند که قریب به یکصد و پنجاه تن از فعالین و اعضای سابق حزب به خانه باز گشته اند، وقتی این خبر را شنیدم ، گوئی کسی يك بغل گل در آغوشم نهاد . و لغت احسنت بر راهبری داهیانہ كاك علیزاده و کمیته مرکزی حزب در مغزم نقش بست .

آخر در عصری که کشور های جهان و وزرای داخله و خارجه شان جز فکر کاسه لیبی

نکبت بار رژیم ضد مردمی جمهوری اسلامی برای چهار بشکه نفت و یا یک معامله سود آور مالی فکری در سر نمی پروراند و در این مسیر به لطائف الحیل به سر کوب و قلع و قمع نیروهای اپوزیسیون کمر همت بسته اند، چه خبری بهتر از پیوستن بیش از یکصد و پنجاه تن از کادر های حزب میتواند، به انبان باروت شعر شاعران و نویسندگان و هنرمندان ایران جرقه اشتعال بزند، به تکرار و تاکید گفته و میگویم ، چشمه خروشان شعر و ادب مرفعی ، اپوزیسیون مرفعی آن کشور است و رشد اپوزیسیون مرفعی رشد هنرمندان مردمی و مرفعی را به دنبال خواهد داشت، بدین منظور این پیروزی سیاسی – ایدئولوژیک ، تشکیلاتی را در راستای مبارزه قهر آمیز جهت سرنگونی تام و تمام نظام جمهوری اسلامی نه تنها باید به کمیته مرکزی کومله ، و کادر ها و اعضای حزب و رفیق بسیار گرامی آقای علیزاده تبریک و تهنیت گفت بلکه رو به تمامی نویسندگان و شعرای مبارز و مردمی ایران کرده صمیمانه ترین تبریکاتم را در جوهر قلمشان در همیاری با اپوزیسیون مرفعی و خلق محروم و مبارز کرد روان آرزو مندم .

نوید اخگر

نوزدهم آوریل سال ۲۰۰۲ میلادی

سوئد – استکهلم